

[Ole Bjørn Kraft.]

enige om hurtigst muligt skal sættes i Gang; og som Vedtagelsen af dette Lovforslag maa betyde en hurtig Indledning til.

Lovforslaget har efter Sagens Natur maatte udformes som en vidtgaende Bemyndigelse til Ministeren. Det vil medføre, at Ministeren faar en meget stor Magt. Han kan med denne Lov i sin Haand foretage et meget stort Indgreb i Borgernes Bevægelsesfrihed og det paa en lang Række væsentlige Omraader. Men det medfører ogsaa et meget stort Ansvar for Ministeren. Jeg vil gerne udtale ved denne Lejlighed, at jeg ønsker Ministeren en lykkelig og fast Haand til det store Arbejde, der nu forestaar for ham, en lykkelig Haand ved Valget af den Mand, der skal lede den civile Luftbeskyttelse. Det, at man faar valgt den rette, vil blive af stor Betydning for, hvordan hele det praktiske Arbejde skal udføres. Det er ønskeligt, at der i det hele taget nu maa komme en virkelig Fasthed og et hurtigt Initiativ, og at der maa blive tilvejebragt et stærkt og levende Samarbejde mellem de mange Kredse, hvis Samvirken er nødvendig, hvis et stort Resultat skal naas.

Der er endelig et Spørgsmaal, som jeg lægger stor Vægt paa. Det er Spørgsmaalet om Befolkningens Oplysning om denne Sag. Det har hidtil været saaledes, at der har maattet vises Tilbageholdenhed paa dette Omraade, men jeg vil ved denne anden Behandling af Lovforslaget meget indtrængende henstille, at Ministeren har for Øje dette Spørgsmaal om at give alle de Lag af Befolkningen, som kan blive ramt af denne Katastrophe, den fornødne Oplysning og Instruktion. Det drejer sig ikke blot om Oplysning og Instruktion for de mange Tusind Hjælpere, der skal udføre det store Arbejde, her er Tale om, men ogsaa om hele denne Millionbys Befolkning og andre Byers Befolkning, som kan blive udsat for et Luftbombardement og derfor bør være nøje instrueret i alle Detailler om, hvorledes de skal forholde sig. Det ligger maaske ikke i vor Haand at forhindre, at et saadant Bombardement finder Sted, men vi har i vor Haand at mildne Følgerne deraf. Vi har ogsaa en Pligt til at sørge for, hvis Ulykken skulde indtræde, at vi da er i Stand til at bære den Lidelse og den Nød, som det vil medføre, med Værdighed og Ro. Værst af alt vil en Paniksituations Opstaaen blive, og det er derfor af den største Betydning for det første, at alt er foretaget, der kan foretages i Tide, men dernæst ogsaa, at Befolkningen har faaet den Oplysning, som er

nødvendig for, at den kan møde Skæbnen med den Fasthed, som er paakrævet.

Rager: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, som er faldet fra Forgængerne her paa Talerstolen, der har redegjort for Partiernes Stilling til denne Sag. Det fremgaar af Udvalgets Betænkning, at der er opnaaet fuldstændig Enighed i Udvalget, og det har været, fordi der har været en fælles Vilje til at gaa til en fuldstændig saglig Behandling af den Sag, vi her beskæftiger os med.

Vi har i Udvalget ved Indenrigsministerens Velvilje haft Lejlighed til at gøre os bekendt med den Betænkning, der er udarbejdet af Københavns Kommune med Hensyn til de Foranstaltninger, der har været Tale om dér, og vi har derigennem set, hvor virkelig omfattende og stort et Arbejde der skal gøres organisationsmæssigt, teknisk og paa anden Maade, hvor mange Foranstaltninger der er Tale om, hvor bekostelige de er. Jeg tror ogsaa, at de Medlemmer, der ved første Behandling talte om, at Ministeren ikke havde vist tilstrækkelig Iver for at fremme de Arbejder, her er Tale om, er blevet overbevist om, at hvis der skulde gøres et grundigt og virkelig betryggende Arbejde, saa maatte der nødvendigvis medgaa den Tid, der er gaaet. Det fremgaar tydeligt af de Skrivelser, som vi har set aftrykt, at Ministeren meget hurtigt efter Lovens Vedtagelse har faaet sat Københavns Kommune i Gang, og det forekommer mig ikke, at man kan sige, at de forskellige Institutioner inden for Københavns Kommune har arbejdet langsomt; men Arbejdet har sikkert været større, end de fleste havde tænkt sig, blandt andet de, der ved første Behandling udtrykte deres Mening om, at Ministeren havde arbejdet for langsomt. Det er kun godt, at vi gennem Udvalgsarbejdet ogsaa har faaet borttrydnet enhver Misforstaaelse i den Retning.

Jeg vil derefter gerne med Hensyn til Omkostningerne sige, at jeg forstaaer slet ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i Dag har villet kæde Udgifterne til dette sammen med Loven om Statslaan. Det er jo et Lovforslag, der her foreligger, af hvilket det tydeligvis fremgaar, at de Statsmidler, der skal stilles til Disposition, stilles til Disposition efter Forhandling med Finansudvalgene, og i Lovforslaget om et Statslaan staar der, at der af de Midler, der dér er tilvejebragt, kan anvendes nogle til det civile Luftværn, men der staar overhovedet ikke et eneste